Artikel 2

De maximumbedragen van de restitutie voor ruwe suiker als zodanig, welke de Lid-Staten bij uitvoer naar derde landen gedurende de in artikel 1 genoemde periode kunnen toekennen, worden per procent rendement in kolom 2 van bijlage II vastgesteld.

Artikel 3

De maximumbedragen van de restitutie voor de in artikel 1, lid 2, sub c), van Verordening nr. 44/67/EEG genoemde produkten, welke de Lid-Staten bij uitvoer naar derde landen gedurende de in artikel 1 genoemde periode kunnen toekennen, worden per procent saccharosegehalte in kolom 3 van bijlage II vastgesteld.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Brussel, 28 juni 1968.

Voor de Commissie
De Voorzitter
Jean REY

BIJLAGE I

Maximumbedragen van de restitutie voor witte suiker voor de periode van 29—30 juni 1968

Lid-Staten	R. E. per 100 kg
1	2
Duitsland (B.R.)	16,47
Frankrijk	16,09
Italië	21,33
Nederland	16,38
B.L.E.U.	17,44

BIJLAGE II

Maximumbedragen van de restitutie voor ruwe suiker en voor de in artikel 1, lid 2, sub c), van Verordening nr. 44/67/EEG bedoelde produkten

Lid-Staten	Maximumbedragen per 1 % van het	
	rendement R. E. per 100 kg	saccharosegehalte R. E. per 100 kg
1	2	3
Duitsland (B.R.)	0,1532	0,1647
Frankrijk	0,1609	0,1609
Italië	0,1967	0,2133
Nederland	0,1352	0,1638
B.L.E.U.	0,1608	0,1744

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 21 juni 1968

betreffende de uitoefening van de douanecontrole van de reizigers bij het overschrijden van de intracommunautaire grenzen

(68/289/EEG)

De verwezenlijking van de voor 1 juli 1968 voorziene douane-unie zal alleen weerklank vinden bij de publieke opinie indien zij gepaard gaat met de toepassing van liberale maatregelen aan de intracommunautaire grenzen.

Een eerste maatregel dient te bestaan in een uitbreiding van de aan reizigers verleende vrijstellingen.

Dit is het onderwerp van een ter zake door de Commissie opgesteld voorstel voor een beschikking welke, op enkele uitzonderingen en beperkingen na, fiscale vrijstelling beoogt voor in de bagage van reizigers vervoerde goederen mits de waarde daarvan niet meer dan 100 rekeneenheden per persoon bedraagt en de mogelijkheid wordt afgeschaft om voor deze goederen terugbetaling van belasting te verkrijgen.

Deze maatregel evenals die welke een eenvormige vrijstelling van invoerrechten invoert voor de goederen medegebracht door uit derde landen in de Gemeenschap aankomende reizigers, zijn nochtans niet voldoende om de vooruitgang aan te tonen welke in het vrije verkeer van goederen en van personen werd verwezenlijkt. De publieke opinie verwacht namelijk een verzachting, ja zelfs een afschaffing van de fysieke controle welke nog om verscheidene redenen bij het overschrijden van de intra-

communautaire grenzen toegepast wordt. Momenteel laten de aan deze grenzen toegepaste controlemethoden het in veel gevallen reeds toe het oponthoud zo veel mogelijk te beperken maar om het even op welk terrein zij betrekking hebben (toezicht op personen of douanemaatregelen bij voorbeeld) verschillen deze methoden naar gelang de Lid-Staten en de gebezigde vervoermiddelen en schijnen zij niet meer gerechtvaardigd noch bijzonder doeltreffend in het kader van een douane-unie.

Handhaving van deze controlemethoden zou de ontwikkeling van het Europees toerisme met name tussen de Lid-Staten remmen en tevens aan de Europese en internationale publieke opinie een eigenaardig beeld geven van de op 1 juli 1968 volledig verwezenlijkte douane-unie.

Om deze redenen en zonder afbreuk te doen aan de bestaande nationale regelingen waaraan personen die het grondgebied van een Lid-Staat binnenkomen, onderworpen blijven, beveelt de Commissie krachtens artikel 155 van het Verdrag de Lid-Staten aan:

1. het systematisch oponthoud aan de intracommunautaire grenzen te vermijden door voorlichting, met name dank zij de administratieve samenwerking tussen de douane-autoriteiten van de zes Lid-Staten, van de personen die een intracommunautaire grens overschrijden aangaande de vrijstellingen waarvan zij kunnen genieten en de verplichtingen waaraan zij zijn onderworpen bij binnenkomst op het grondgebied van de betreffende Lid-Staat;

2. aan de intracommunautaire grenzen alleen in uitzonderlijke omstandigheden en mits het niet gaat om grensbewoners, over te gaan tot de controle van personenauto's en reizigers;

3. aan de intracommunautaire grenzen de thans bij de douanekantoren geplaatste slagbomen te doen verdwijnen.

Brussel, 21 juni 1968.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY

ADVIES VAN DE COMMISSIE

van 21 juni 1968

gericht aan de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland aangaande een ontwerp-verordening houdende wijziging van de regeling van de toelating tot het wegverkeer

(68/290/EEG)

Ingevolge artikel 1 van de beschikking van de Raad van 21 maart 1962 houdende vaststelling van een procedure voor het voorafgaand onderzoek en overleg omtrent bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke door de Lid-Staten op het gebied van het vervoer worden overwogen (1), heeft de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland de Commissie door een brief van haar Permanente Vertegenwoordiger bij de Europese Gemeenschappen, gedateerd 20 mei 1968, in kennis gesteld van een ontwerp-verordening houdende wijziging van de regeling van de toelating tot het wegverkeer.

De brief van de Permanente Vertegenwoordiger is bij de Commissie binnengekomen op 23 mei 1968. Ingevolge artikel 1 van genoemde beschikking van de Raad heeft de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland ook de andere Lid-Staten in kennis gesteld van het ontwerp.

Op grond van artikel 2, lid 3, van de beschikking van de Raad van 21 maart 1962 is tijdens een vergadering op 13 juni 1968 te Brussel op initiatief van de Commissie overleg gepleegd met de Lid-Staten over de betrokken bepalingen.

De Commissie brengt ingevolge artikel 2 van de beschikking van de Raad het volgende advies uit:

1. De Commissie stelt vast dat de door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland voorgelegde ontwerp-verordening erop gericht is, het minimale motorvermogen van 6 pk per ton totaalgewicht van de vrachtauto of het samenstel te verhogen tot 8 pk. Onder totaalgewicht wordt verstaan, wanneer het afzonderlijke voertuigen en samenstellen van trekker en oplegger betreft, het toegestane totale gewicht en, wanneer het samenstellen van vrachtauto en aanhangwagen betreft, de som van het toegestane totale gewicht van de vrachtauto en het totale gewicht van de belaste aanhangwagen.

Bepaald wordt dat de nieuwe regeling met ingang van 31 december 1971 algemeen zal gelden voor alle voertuigen die na deze datum in gebruik worden genomen. Voor voertuigen die vóór dese datum in gebruik worden genomen, wordt voorzien in een

(1) PB nr. 23 van 3. 4. 1962, blz. 720/62.